

[Formanden.]
maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 19. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

Mødet hævet Kl. 3⁵.

58de Møde.

Torsdag den 19. Januar Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Korsgaard er modtaget et Andragende fra fhv. Stationsforstander L. A. Hald om Pension, subsidiært at hans Sag maa blive behandlet efter Tjenestemandslovens § 61 i Stedet for § 60.

Andragendet vil blive henvist til Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (*Kragh*): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Elgaard for den Tilslutning, han paa saa at sige alle Punkter, og ogsaa principielt, har givet Lovforslaget. Til hans Betragtninger kan jeg i alt væsentligt slutte mig og tilføje, at jeg er rede til Forhandling angaaende de ganske faa Punkter, til hvilke han knyttede kritiske Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Borgbjergs saglige Behandling af Spørgsmaalet anerkender jeg; og jeg takker det ærede Medlem for Tilsagnet om en Forhandling om Sagen paa visse af ham nærmere angivne Vilkaar. Villighed i saa

Henseende har jeg jo allerede pointeret ved Lovforslagets Fremsættelse. Derimod beklager jeg meget ikke at kunne takke de ærede Ordførere, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. P. Munch, som afgjort vendte sig mod Forslaget, ikke blot hvad Enkeltheder angaar, men ogsaa principielt; dog anerkender jeg den saglige Form, som det ærede Medlem Hr. P. Munch har givet sit Indlæg, medens jeg unægtelig finder, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var unødvendig og ubegrundet besk, for øvrigt meget imod det ærede Medlems Vane — han er jo ellers i udtalt Grad Forhandlingens Mand. Hans Foredrag var besynderlig satirisk og, synes det mig, mistænkeliggørende i en meget paafaldende Grad. Fra alle Hjørner, fra alle Kroge saa det ærede Medlem den uhyggelige Venstreulvs Øjne skinne frem, lurende paa sit Bytte, det højædle, det dybt moralske, det beundringsværdige konservative Folkeparti, dette Parti, som stadig er ude for alskens Træskhed, og hvis Dannemænd jo kun har det ene Væрге: den gode Samvittighed og Overbevisningen om at være Saltet i det danske Folkelegeme. Jeg synes, alt dette i denne Forbindelse var ganske overflødig, thi jeg har ikke med dette Forslag haft noget som helst Formaal, som ikke taaler Dagens Lys.

Det ærede Medlem spurgte mig: Hvorfor mon Regeringen har fremsat dette Lovforslag? Er det, sagde det ærede Medlem, en Illustration til, hvad der ofte er hørt fra Vestres Side, at hvad man ikke kan enes med det konservative Folkeparti om, maa man lade ligge? Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er en Udtalelse, som jeg selv har fremsat her i det høje Folketing, og som var ret selvfølgelig i Perioden 1920—24; thi den var Udtryk for de Arbejdsvilkaar, under hvilke Ministeriet Neergaard virkede. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at disse Arbejdsvilkaar findes ikke mere; det nuværende Ministerium har ikke disse Kaar; de blev ikke tilvejebragt ved Ministeriets Dannelselse. Spørgsmaalet: Hvad faar vi for det? blev ikke besvaret paa tilfredsstillende Maade. Partierne, ogsaa det konservative Folkeparti, er uforpligtede overfor Regeringen; derom bærer de konservative Toldforslag jo et ganske uforkasteligt Vidnesbyrd. Og jeg vil sige til det ærede Medlem, at her hjælper slet ikke nogen Henvisning til Statsministerens Programtale; thi det maa være Regeringens Ret at skønne over, hvad den anser for fornødent, ligesom det er Partiernes Ret frit at tage Stilling dertil.